Ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 300.— Τιμὴ φύλλου δρχ. 7

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 300 Ἑξάμηνη δρχ. 160. Τρίμηνη δρχ. 80. Τὸ φύλλον δρ. 7
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαί, τσὲκ κτλ.) ἀνωνύμως: «Πρὸς τὸ περιοδικὸν Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, ὁδὸς Εὐριπίδου, 42 — Ἀθήναις».

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἱουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 49ος | Ἀθῆναι, 3 Ἰανουαρίου 1942 | Ἔτος 64ον.—Ἀριθ. 5

ΑΙΣΙΟΝ ΤΟ 1942

Ο ΟΡΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

— Γιατί ἕνα κακὸ παιδί, πρόσθεσε, μ' ἔσπρωξε καί, ἀπὸ τὴν ἀκροποταμιά, βρέθηκα μὲς στὸ νερό!

— Πάει καλά, φώναξε ἡ Κελίνα, ἀμὴ τὸ πανέρι μου, τί τὸ ἔκαμες, μάγκα, ἀλήτη;

Καὶ τράνταζε τὸ παιδὶ τόσο δυνατά, ποὺ στὰ χέρια της ἔμοιαζε μὲ δέμα ἀπὸ κουρέλια ποὺ τὰ κουνάει ὁ ἄνεμος.

— Μοῦ τὸ πῆρε τὸ ποτάμι, ψιθύρισε ὁ Λίλυβελ γουρλώνοντας τὰ μάτια καὶ φυσώντας μὲ τὴ μύτη, σὰ νὰ φταρνίσθηκε.

— Σοῦ τὸ πῆρε τὸ ποτάμι; ἔκαμε ἡ Κελίνα· γιὰ ξαναπές το!

— Μοῦ τὸ πῆρε τὸ ποτάμι, ξανάπε ὁ μικρός, ποὺ πῆρε τὸ λόγο τοῖς μετρητοῖς.

— Ναί, μὰ εἶν' ἀλήθεια; εἶπε αὐτή. Γιὰ κοίταξε καλά! Ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὰ παιδιὰ ποὺ λένε ψέμματα, κι' ἂν δὲν μοῦ λὲς τὴν ἀλήθεια, θὰ σὲ κάμω νὰ γνωριστῇς καλὰ μ' αὐτὴ τὴ βέργα, τὸ βράδυ ποὺ θὰ σοῦ βγάλω τὸ παντελόνι.

— Τὴν ἀλήθεια λέω, μάννα! φώναξε ὁ Λίλυβελ.

— Καὶ πῶς ἔγινε αὐτό; ἤθελα πολὺ νὰ μάθω.

— Νά, πῶς ἔγινε.

Κι' ὁ μικρὸς δειλά, μὲ τρεμούλα, διηγήθηκε:

— Στεκόμουν ἀπάνω στὸ σανίδι ποὺ ἔχει στὴν ἄκρη ἕνα μεγάλο τροχὸ μὲ σχοινί, γιὰ νὰ κατεβάζουν τὰ κάρβουνα στὸ πλοῖο... Καὶ λοιπόν, κρατοῦσα τὸ πανέρι μου καλά. Καὶ λοιπόν, ἐφώναζα μὲ ὅλη μου τὴ δύναμη: «Πάρτε ὡραῖα γλυκά, σπιτίσια, ἡ μάννα μου τὰ ἔφτιασε!» Καὶ λοιπόν, τὸ κακὸ παιδὶ ἔρχεται ἄξαφνα καὶ μὲ σκουντάει... Καὶ λοιπόν, ἐγὼ πέφτω μέσα στὸ ποτάμι. Καὶ λοιπόν, θὰ πνιγόμουνα (ἐδῶ ὁ Λίλυβελ διπλασίασε τὰ κλάματά του) ἂν ὁ καλὸς ἄνθρωπος ποὺ γυρίζει τὸν τροχὸ, δὲν ἔπεφτε στὸ νερὸ καὶ δὲν μ' ἄρπαζε. Θὰ πνιγόμουνα!

— Ἀλήθεια μοῦλές; ἔκαμε ἡ Κελίνα, χαλαρώνοντας τὸ σφίξιμό της, ἀλλὰ χωρὶς νὰφήσῃ τὸ χέρι τοῦ παιδιοῦ.

— Στὰ μάτια μου, μάννα! φώναξε ὁ Λίλυβελ μ' ἕνα κωμικὸ μορφασμό. Ἐγὼ μόνο ἐγλύτωσα, τὸ πανέρι χάθηκε.

— Πάντα λίγα πράμματα θἄχε μέσα, εἶπε ἡ Κελίνα· τὰ περισσότερα θὰ τἄφαγες, λιχουδόγατε. Ἀμ σὲ ξέρω ἐγώ. Ἔννοια σου, τὸ βράδυ θὰ τὰ ξαναποῦμε μὲ τὴ βέργα. Ἐδῶ εἶναι δρόμος, μᾶς βλέπουν... Ἀντε

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Ὁ Μπεμπούλης τὴν Πρωτοχρονιὰ ἔκλεισε τὰ δυὸ χρόνια. Γι' αὐτό, στὸ γλύκισμα ποὺ τοῦ ἔκαμαν γιὰ τὰ γενέθλιά του, φύτεψαν δυὸ ἀναμμένα κεράκια. Νὰ ζήσῃς, Μπεμπούλη, νὰ περάσῃς καὶ τὰ ἑκατό!

Ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὴ Ροζελάντια

τώρα νὰ καθήσῃς κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι μὲ τὸ Χόμο. Ὁ σκύλος εἶναι πολὺ καλύτερος ἀπὸ σένα.

Καὶ μ' ἕνα μπάτσο, ποὺ ἔκαμε περισσότερο κρότο παρὰ πόνο στὸ μάγουλό του, καὶ μιὰ δυνατὴ σπρωξιὰ στὴν πλάτη, ὁ Λίλυδελ βρέθηκε κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, πλάϊ στὸ Χόμο. Φαινόταν εὐχαριστημένος ποὺ τὴ γλύτωσε φτηνά, καὶ σὲ λίγο ἀποκοιμήθηκε βαθιά, κάνοντας προσκέφαλο τὸ σῶμα τοῦ ἐπίσης κοιμισμένου σκύλου.

Ἡ Κελίνα, ἀπελπισμένη, ἔλεγε στὸ Φίλιππο :

— Βλέπετε κατάσταση; Δὲν μπορῶ πιὰ νἄχω οὔτε τὴν παραμικρὴ ἐμπιστοσύνη σ' αὐτὸ τὸ παιδί. Εἶμαι βέβαιη πὼς ἔφαγε καὶ τὰ γλυκὰ καὶ τὰ φροῦτα ποὺ τοῦ εἶχα δώσει νὰ πουλήσῃ, κι' ὕστερα ἔπεσε στὸ ποτάμι γιὰ παιχνίδι, μ' ἄλλα παλιόπαιδα σὰν κι' αὐτόν. Νά, τώρα πρέπει νὰ τοῦ πάρω ἄλλο πανέρι. Ἄχ, αὐτὸ τὸ παιδὶ θὰ μὲ καταστρέψῃ! Τί κρίμα νὰ χάσω τὰ δυό μου κοριτσάκια! Τί καλὰ καὶ φρόνιμα ποὺ ἦταν. Ἐγὼ πάντα τὸ λέω : τὰ κορίτσια εἶναι καλά, τἀγόρια δὲν ἀξίζουν τίποτα.

—Ἄ, Κελίνα! κι' ἐγὼ ἀγόρι εἶμαι· τίποτα λοιπὸν δὲν ἀξίζω ;

—Ἄ, μὴ βάζετε τὸν ἑαυτό σας! σεῖς δὲν εἴσθε μαῦρος σὰν τὸν Λίλυδελ· τἄσπρα ἀγόρια εἶναι καλά.

— Γιὰ συλλογίσου ὅμως, Κελίνα, ἂν πνιγόταν. Πόσο θὰ λυπόσουν!

—Ὁ Λίλυδελ νὰ πνιγῇ ; Ναί, βρῆκες ἄνθρωπο! Ἔννοια σας καὶ ξέρει νὰ φυλάγεται ἀπὸ τὶς κακοτοπιές. Τὸ μόνο ποὺ φοβᾶμαι εἶναι μὴν τελειώσῃ καμμιὰ μέρα στὴν κρεμάλα, γιατὶ καλὸ δὲν θὰ βγῇ ἀπ' αὐτόν. Ἄχ, πόσα τράβηξα μ' αὐτὸ τὸ παιδὶ καὶ πόσα ἀκόμα θὰ τραβήξω!

Μιλώντας, ἡ Κελίνα ἔσιαζε τὰ πράγματα πάνω στὸ τραπέζι. Ὅταν ἦρθε κι' ἡ σειρὰ τοῦ Κουασιμόδου, τὸν τοποθέτησε σὲ τρόπο ποὺ νὰ φαντάζῃ καλύτερα κι' εἶπε :

—Ἐκεῖνος ὁ ξένος ποὺ περνᾷ καμμιὰ φορὰ ἀπ' ἐδῶ κι' ἀγοράζει λουλούδια κι' ἀμύγδαλα, ἂν ἔβλεπε αὐτὸ τὸ ἀγαλματάκι, ἴσως θὰ τ' ἀγόραζε. Ὁ Κουασιμόδος σας εἶναι βέβαια ἄσχημος, μὰ εἶναι καμωμένος μὲ τέχνη, τώρα τὸ βλέπω κι' ἐγὼ ποὺ εἶμαι ἀγράμματη. Ἐκεῖνος, σὰ ζωγράφος, θὰ τὰ καταλαβαίνῃ καλύτερα αὐτά. Κι' εἶναι πλούσιος, πολὺ πλούσιος. Νά, σ' ἐκεῖνο τὸ μεγάλο κι' ὡραῖο σπίτι κάθεται, στὴ γωνιά . . .

[Παράφραση ἀπὸ τὸ γαλλικό]

(Ἀκολουθεῖ) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΝΑΝΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΜΥΤΗ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

Καὶ νά, τώρα, γίνηκε πιὸ ἄσχημος κι' ἄπ' αὐτήν.

Ὅλη τὴ μέρα ὁ Νῖκος γύριζε στοὺς δρόμους, καὶ τὴ νύχτα κοιμήθηκε στὸν ἀδλόγυρο κάποιας ἐκκλησιᾶς.

Ὅταν τὸ πρωΐ τῆς ἄλλης ἡμέρας ξύπνησε, ἄρχισε νὰ σκέφτεται τί νὰ κάνῃ γιὰ νὰ ζήσῃ. Οἱ γονεῖς του δὲν τὸν δέχονταν. Ἔπρεπε νὰ βρῇ κάποια δουλειά. Τί δουλειὰ ὅμως; Θυμήθηκε πὼς κοντὰ στὴ γριὰ μάγισσα εἶχε μάθει καλὴ μαγειρική καὶ ζαχαροπλαστική.

Θυμήθηκε ἀκόμα πὼς ὁ βασιλιὰς τῆς πολιτείας αὐτῆς δὲν ἦταν μονάχα γενναῖος καὶ καλόκαρδος, ἀλλὰ καὶ γνωστὸς καλοφαγάς, καὶ πὼς πάντα φρόντιζε νἄχῃ τοὺς καλύτερους μαγείρους.

Ὁ Νῖκος, σὰν τὸ θυμήθηκε αὐτό, κίνησε καὶ πῆγε στὸ παλάτι καὶ ζήτησε νὰ παρουσιασθῇ στὸν ἀρχιμάγειρα τοῦ βασιλιᾶ. Οἱ ὑπηρέτες, ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς σὰν τὸν εἶδαν τόσο κοντὸ κι' ἄσχημο, γέλασαν κι' ἔλεγαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο :

— Εἶδες τὸ νάνο ποῦρθε στὸ παλάτι ; Εἶδες τὴ μύτη του ;

Τέλος τὸν ὡδήγησαν στὸν ἀρχιμάγειρα.

Ὁ ἀρχιμάγειρος, σὰν τὸν εἶδε, γέλασε καὶ κεῖνος καὶ ρώτησε :

— Τί θέλεις ;

— Θὰ ἤθελα, εἶπε ὁ νάνος, νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ πάρετε γιὰ βοηθό σας. Ξέρω πολὺ καλὴ μαγειρική.

— Νὰ σὲ πάρω γιὰ βοηθό! εἶπε ὁ ἀρχιμάγειρας καὶ ξαναγέλασε. Εἶσαι τόσο κοντός, ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ φτάσῃς ὡς τὸ τζάκι, ὄχι καὶ νὰ μαγειρέψῃς. Ἐσὺ μάγειρας τοῦ βασιλιᾶ! Κι' ὁ ἀρχιμάγειρας ξαναγέλασε.

Ὁ νάνος ὅμως δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του καὶ εἶπε :

— Δόστε μου γιὰ δοκιμὴ ὅποιο φαγητὸ θέλετε νὰ σᾶς ἑτοιμάσω. Τί ἔχετε νὰ χάσετε ; Λίγο βούτυρο, λίγα αὐγὰ καὶ λίγο ἀλεύρι ἂν μοῦ δώσετε, δὲν θὰ ζημιωθῆτε, γιατὶ καθὼς βλέπω ἀπ' ὅλα ἔχετε σὲ μεγάλη ποσότητα. Σᾶς ἐγγυῶμαι γιὰ τὴν ἐπιτυχία.

Ὁ ἀρχιμάγειρας δέχτηκε. Ὡδήγησε τὸ νάνο στὴν κουζίνα. Ἦταν πολὺ μεγάλη ἡ κουζίνα αὐτή. Ὅλα λαμποκοποῦσαν ἐκεῖ-μέσα, κι' ἤταν ἄλλοι πέντ' ἕξη παραμάγειροι καὶ βοηθοί.

Ἄλλος τηγάνιζε ψάρια, ἄλλος καθάριζε δυὸ γαλοποῦλες, κι' ἄλλος ἔφτιανε ἕνα γλύκισμα.

— Γιὰ σήμερα ὁ βασιλιάς, κοντὰ στ' ἄλλα, παράγγειλε δυὸ δύσκολα φαγητά, βολ - ῶ - δαν μὲ κοτόπουλο καὶ μαρέγκα. Καὶ τὰ δυὸ θέλουν πολλὴ τέχνη, εἶπε ὁ ἀρχιμάγειρας.

— Πολὺ εὔκολα, εἶπε ὁ νάνος.

Ὅταν ἔφεραν τὰ βλικά, ἔφεραν καὶ δυὸ κιβώτια ἀδειανά, τἄβαλαν τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο κι' ἀνέβασαν ἐπάνω τὸ νάνο γιὰ νὰ φτάνῃ στὸ τραπέζι.

Ὁ νάνος μὲ πολὺ σβελτοσύνη ἑτοίμασε τὴ ζύμη καὶ τὴν ἔψησε στὸ φοῦρνο. Ὁ ἀρχιμάγειρας κι' οἱ βοηθοὶ τὸν παρακολουθοῦσαν μὲ θαυμασμό.

Ὅταν ψήθηκαν τὸ βολ- ῶ- δαν καὶ οἱ μαρέγκες, ὁ νάνος ἔδωσε στὸν ἀρχιμάγειρα νὰ δοκιμάσῃ.

Ὁ ἀρχιμάγειρας δοκίμασε καὶ τὰ βρῆκε ὅλα ἔξοχα.

— Μπράβο σου, εἶπε. Σὲ συγχαίρω. Εἶσαι ἔξοχος μάγειρας!

Κι' ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ νάνου.

Τὸ μεσημέρι, ὅταν ἔφαγε ὁ βασιλιάς, ἔμεινε ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸ φαγητό, φώναξε τὸν ἀρχιμάγειρα, κι' εἶπε :

— Πάντοτε ἤμουν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ φαγητό, ποὺ μοῦ ἑτοίμαζες. Σήμερα ὅμως ξεπέρασες τὸν ἑαυτό σου. Τὸ φαγητό σου ἦταν ὑπέροχο. Πῶς ἔγινε αὐτό ;

— Μεγαλειότατε, εἶπε ὁ ἀρχιμάγειρας. Σήμερα ἦρθε ἕνας νάνος στὸ παλάτι ζητώντας νὰ τὸν πάρω γιὰ βοηθό. Αὐτὸς μαγείρεψε γιὰ δοκιμή.

Ὁ βασιλιᾶς εἶπε νὰ φέρουν τὸ νάνο μπροστά του.

Ὅταν παρουσιάστηκε ὁ νάνος, ὁ βασιλιὰς τὸν κοίταξε, χαμογέλασε κι' εἶπε :

(Ἀκολουθεῖ) ΛΙΖΑ ΜΑΡΚΟΥ-ΠΙΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟΓΕΜΑ

Κυριακὴ ἀπόγεμα νωρὶς
κι' ὅλα τραγουδοῦν ἐδῶ, θαρεῖς.

Ἥλιος, χαρές, φωνές, τραγούδια,
καὶ χειμωνιάτικα λουλούδια. . .

Κι' ἕνα πουλάκι σπὸ κλαδί,
ὥρες γλυκὰ μοῦ τραγουδεῖ.

Ἡ αὐλόπορτα ἀνοιχτὴ καὶ περιμένει
νἄρθουν οἱ φίλοι οἱ καλεσμένοι. . .

Κυριακῆς ἀπόγεμα νωρίς,
κι' ὅλα τραγουδοῦν ἐδῶ, θαρεῖς. . .

Σ. ΜΑΡΑΝΤΟΣ

ΑΘΗΝΑ·ΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Υτη τὴ φορὰ δὲν ἔγινε καμμιὰ συζήτηση στὸ σπίτι, οὔτε γιὰ βασιλόπηττα, οὔτε γιὰ τσουρέκια, οὔτε γιὰ κουραμπιέδες — τέτοια πράμματα φέτο, μόνο στὰ ὄνειρά μας. . Ἀλλὰ ἐπειδὴ τὰ Χριστούγεννα ἔλαβα ἀφορμή, ἀπὸ τὴ συζήτηση ἐκείνη, νὰ σᾶς πῶ πῶς τὰ περνοῦσα στὴν πατρίδα μου ὅταν ἤμουν παιδί, σήμερα, μὲ ξυπνημένες πάλι ἀναμνήσεις, θὰ σᾶς πῶ καὶ γιὰ τὴν παιδική μου Πρωτοχρονιά.

Ἦταν ὡραία! Σὲ μένα μάλιστα, ἡ 1η Ἰανουαρίου μοῦ φαινόταν ἡ ὡραιότερη ἡμέρα τοῦ χρόνου. Καὶ αὐτὸ χωρὶς νὰ κόβουμε καμμιὰ βασιλόπηττα τὴν παραμονή — καθὼς σᾶς εἶπα, στὴ Ζάκυνθο κόβουν μιὰ κουλούρα τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων—καὶ χωρὶς στὸ τραπέζι μας νὰ ἔχουμε τίποτε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι εἴχαμε καὶ τὰ Χριστούγεννα. Ἀλλὰ τὴν Πρωτοχρονιὰ ἦταν πρῶτα τὰ παιχνίδια, κι' ἔπειτα. . . ἡ μουσικὴ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ!

Ἀπὸ ἡμέρες πρὶν ἔβλεπα τὰ παιχνίδια στὶς βιτρίνες καὶ στὶς ἐταζέρες τῶν μαγαζιῶν τῆς Πλατείας Ρούγας, κι' ὧρες ἐχάζευα μπροστά τους, γυρίζοντας ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ἦταν εὐρωπαϊκά, καλοκαμωμένα, ἔξοχα, μαγικά, καὶ τὰ ἐθαύμαζα, καὶ τἀγαποῦσα, καὶ τἄβλεπα στὸν ὕπνο μου. Ποιὰ καὶ ποιὰ θὰ μοῦ ἔφερναν μεθαύριο ; ποιὰ καὶ ποιὰ θὰ γίνουνταν δικά μου γιὰ νὰ τὰ παίξω καὶ νὰ τὰ...σπάσω; Τὸ μεγάλο ταμποῦρλο μὲ τὸ κάτασπρο πετσὶ καὶ τοὺς στιλπνοὺς μετάλλινους γύρους ; ἢ ὁ ὡραῖος, ὁ μεταξοφορεμένος καραγκιόζης, ποὺ τὸν ζουλοῦσες στὸ στῆθος καὶ χτυποῦσε τὰ «τούμπανα» ; ἢ τὸ ἄσπρο ἀλογάκι μὲ τοὺς τροχούς, ἢ ὁ σιδηροδρομάκος ποὺ κουρδιζόταν κι' ἔτρεχε ; . .

Καὶ ξημέρωνε ἡ Πρωτοχρονιά, κι' ἐρχόταν ὁ Ἅη-Βασίλης, καὶ μοῦ ἔφερνε, μοῦ ἔφερνε. . . Δὲν τὸν ἔβλεπα, ἀλλὰ εἶχε «ἀντιπροσώπους» τὸν πατέρα μου, τὴ μητέρα μου, τὸ θειό μου, τὴ θειά μου καὶ μερικοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους. Ὅλοι αὐτοὶ μ' ἐγέμιζαν δῶρα. Ποτὲ σχεδὸν δὲν ἦταν ἐκεῖνα ποὺ εἶχα ματιάσει στὰ μαγαζιὰ καὶ τὰ ἐπιθυμοῦσα· ἀλλὰ μοῦ φαίνουνταν τὸ ἴδιο ὡραῖα κι' αὐτά, καὶ μερικὰ ὡραιότερα. Γινόμουν εὐτυχισμένος, ὅπως γίνεται κάθε παιδὶ μὲ τἀγιοβασιλιάτικα παιχνίδια. Κι' ἐκτὸς ἀπὸ τἀγορίστικα, τὰ δικά μου, εἶχα καὶ τὶς κοῦκλες τῆς ἀδερφῆς μου, τὰ κουκλόσπιτα, τὶς κουζινίτσες, ποὺ τὸ ἴδιο μ' ἄρεσαν κι' αὐτά. Τὰ ἔπαιζα ὅλη τὴν ἡμέρα, κι' ἡ καϊμένη ἡ μητέρα μου ζαλιζόταν ἀπὸ τὶς τρουμπέττες, τὰ ὀργανάκια, τὶς ρουκάνες, τὶς σφυρίχτρες, τὰ πιστολάκια, τὶς σβοῦρες, τὰ τόπια. Ὡς τὸ βράδυ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ σιγοῦσαν : τὰ εἶχα χαλάσει. Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἔμενε πολλὴ καὶ μετὰ τὴν ἀπογοήτευση. . .

Ἡ μουσικὴ στὸ σπίτι ἐρχόταν συνήθως κατὰ τὸ μεσημέρι. Ἦταν ἡ μπάντα τῆς Φιλαρμονικῆς, ποὺ χωριζόταν σὲ δυὸ-τρεῖς ὁμάδες καὶ τριγύριζε τὴν πόλη, παίζοντας ἀπὸ λίγες «μπατοῦτες» σὲ κάθε πόρτα. Τὸ ἐμβατήριο ἄξαφνα ποὺ ἄρχιζε στὴ δική μας τὸ τελείωνε στὴν πέμπτη ἢ ἕκτη παρακάτω. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐμπόδιζε νὰ τὸ ἀκοῦμε ὁλάκερο. Οἱ μουζικάντες φοροῦσαν γαλάζια στολὴ μὲ ἀσημένια σειρῆτια, καὶ μοῦ φαίνουνταν ὑπερφυσικοί, ὑπεράνθρωποι. Ἐγὼ τοὺς ἔρριχνα τὸ ἀσημένιο τάλληρο, ποὺ μοῦ ἔδινε ἡ μητέρα μου, στὸ χωνὶ τοῦ μετάλλινου κουτιοῦ ποὺ κρατοῦσε ἕνας ἀπ' αὐτούς. Καὶ σὲ μένα εὐχόταν αὐτὸς μὲ τὸ γελαστό του στόμα : «Καλὴ χρονιά, καὶ τοῦ χρόνου, νὰ ζήσετε!»

Δένε πῶς ὅταν βλέπῃ κανένας ἀπὸ κοντὰ ὅ,τι θαυμάζει ἀπὸ μακρυά, χάνει μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴ γοητεία του. Τοὺς μουζικάντες αὐτοὺς μὲ τὶς χτυπητὲς στολές τους ἔβλεπα συχνὰ ἀπὸ μακρυά, ὅταν ἔπαιζαν στὴν πλατεῖα, πάνω στὴν ἐξέδρα τους μὲ τ' ἀναλόγια. Καὶ ὅμως, τὴν Πρωτοχρονιὰ ποὺ τοὺς ἔβλεπα ἀπὸ τόσο κοντά, στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας, καὶ μοῦ μιλοῦσαν, καὶ τοὺς μιλοῦσα, μοῦ φαίνουνταν ἀκόμα ὡραιότεροι, κι' ἡ γοητεία μου, ἀντὶ νὰ μικραίνῃ, μεγάλωνε. Γι' αὐτὸ ἡ «μουσικὴ» τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες παιδικές μου ἀναμνήσεις. Τὴν ξαναφέρνω αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ γίνομαι εὐτυχισμένος ὅπως τότε. Καὶ σᾶς ξαναλέω ὅπως μοῦλεγε ὁ μουζικάντες : «Καλὴ χρονιά, καὶ τοῦ χρόνου, νὰ ζήσετε!».

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙΜΟΣ Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ ΚΑΙ ΤΖΑΝΑΜΠΕΤΗΣ Ο ΚΕΦΑΛΑΣ

4.

Θὰ σᾶς διηγηθῶ τώρα ἕνα τέχνασμα τοῦ Τίμου ποὺ ἀπέτυχε.

Μιὰ μέρα, ὁ μικρὸς διάβασε, κατὰ τύχη, σ' ἕνα βιβλίο—συλλαβιστά, λέξη - λέξη, γιατὶ δὲν ἤξερε νὰ διαβάζῃ ἐλεύθερα—πὼς γιὰ νὰ τρέχουν τὰ ὀκνὰ γαϊδούρια, μερικοὶ ἔξυπνοι γαϊδουρολάτες κάνουν τὸ ἀκόλουθο τέχνασμα : Καθὼς τἄχουν καβαλλικεμένα, κρατοῦν μπροστὰ στὴ μύτη τους ἕνα μεγάλο καρότο δεμένο στὴν ἄκρη μιᾶς μακριᾶς βέργας. Τὸ γαϊδούρι τρέχει γιὰ νὰ τὸ φτάσῃ καὶ νὰ τὸ φάῃ, κι' ἐπειδὴ φυσικὰ δὲν τὸ φτάνει ποτέ, ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ, κι' ὁλοένα περισσότερο...

«— Καλὰ σ' ἔχω, Κεφάλα μου! συλλογίσθηκε ἀμέσως ὁ Τίμος. Αὔριο ποὺ θὰ πᾶμε στὴ χώρα, αὐτό

θὰ κάμω κι' ἐγώ. Καὶ νὰ ἰδοῦμε, τρέχεις, ἢ δὲν τρέχεις ; Ἀ, Τζαναμπέτη μου ! ἦρθε κι' ἡ σειρά μου νὰ σὲ κάνω ὅπως θέλω ἐγώ, ὁ ἀφέντης σου !».

Πραγματικῶς, τὸ πρωῒ φόρτωσαν στὰ πλευρὰ τοῦ γαϊδαρέλλου δυὸ καλάθια, τὸ ἕνα μὲ λαχανικά, τὸ ἄλλο μὲ αὐγὰ καὶ βούτυρο—ἦταν λίγα δὲν χρειάσθηκε ἀμάξι— καβαλλίκεψε κι' ὁ Τίμος στὴ ράχη του, καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὴν πόλη.

Ἄξαφνα, ἐκεῖ ποὺ μόλις ἔσερνε τὰ πόδια του, ὁ Κεφάλας βλέπει μπροστὰ στὴ μύτη του ἕνα μεγάλο ὀρεκτικώτατο καρότο κρεμάμενο καὶ κουνάμενο. . . Ξυπνᾶει κι' ὁρμᾷ νὰ τὸ χάψῃ. Ἀλλὰ μπροστὰ του φεύγει καὶ τὸ καρότο, ποὺ βρίσκεται πάντα στὴν ἴδια ἀπόσταση ἀπὸ τὴ μύτη του, γιατὶ ὁ Τίμος προσέχει νὰ τὸ κρατᾷ ἐκεῖ ποὺ πρέπει . . . Ὁ Κεφάλας τρέχει, τρέχει, τὸ βάζει πεῖσμα, θέλει νὰ φτάσῃ καὶ νὰ φάῃ τὸν ὡραῖο μεζέ, τὸν πιάνει μανία. Ἔτσι, σὲ λίγη ὥρα ἔχει κάνει τὸ μισὸ δρόμο ἀπὸ τὸ χωριὸ ὡς τὴν πόλη. Κι' ὁ Τίμος ἔχει μιὰ χαρά ! . . «Τί ὡραῖα ποὺ τὸ βρῆκα, συλλογίζεται· ἔτσι θὰ κάνω καθεμέρα».

(Ἀκολουθεῖ) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

1.— ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΜΗΧΑΝΗ ΜΕ ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ

Ἦτανε, μιὰ φορά, ἕνα τραῖνο φορτωμένο μὲ Πρωτοχρονιάτικα παιχνίδια γιὰ τὰ φτωχὰ παιδιὰ ποὺ κάθονται κεῖ κάτω, στὴν πίσω μεριὰ τοῦ βουνοῦ.

Μόλις ὅμως ἔφτασε τὸ τραῖνο στὰ πόδια τοῦ βουνοῦ, γλυστράει ἀπὸ τὶς γραμμὲς ἡ μηχανή, πέφτει καὶ γίνεται κομμάτια. . .

Καὶ τώρα ; ποιὸς θὰ πάῃ στὰ φτωχὰ παιδάκια τὰ παιχνίδια τους, κεῖ κάτω στὴν πίσω μεριὰ τοῦ ψηλοῦ βουνοῦ ;

Ὁ μηχανοδηγὸς πλησίασε κάτι μηχανὲς ποὺ ἔτυχε νὰ βρίσκουνται ἐκεῖ κοντά, καὶ εἶπε σὲ μιὰ μεγάλη ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ φύγῃ.

— Θέλεις νὰ πᾶμε τὸ τραῖνο μὲ τὰ παιχνίδια τῶν παιδιῶν κεῖ κάτω στὴν πίσω μεριὰ τοῦ βουνοῦ ;

Μὰ ἡ κακιὰ μηχανὴ ἀρνήθηκε ἀμέσως, ξεφυσώντας χοντρὰ σύννεφα καπνοῦ :

—Ἐγὼ παίρνω μονάχα ἐπιβάτες, ἐγὼ παίρνω μονάχα ἐπιβάτες. . .

Ἦτανε μεγάλη καὶ δυνατὴ μηχανή, μὰ μηχανὴ χωρὶς καλὴ θέληση. Καὶ μὲ τέτοιες μηχανὲς δὲ γίνεται τίποτα. . .

Γυρίζει ὁ ὁδηγὸς σὲ μιὰ δεύτερη μηχανὴ ποὺ μόλις εἶχε μπεῖ στὸ ὑπόστεγο :

—Ἔρχεσαι νὰ πᾶμε στὰ φτωχὰ παιδιὰ τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα τους, κεῖ κάτω στὴν πίσω μεριὰ τοῦ βουνοῦ ;

— Δούλεψα ὀκτάωρο, δούλεψα ὀκτάωρο. . .Δὲ δουλεύω ἄλλο πιά !

Ἦτανε κι' ἐκείνη βαρειὰ καὶ δυνατὴ μηχανή, μὰ χωρὶς καθόλου καλὴ θέληση. Μὲ τέτοιες μηχανὲς τίποτα δὲ γίνεται. . .

Τότε πετάχτηκε μιὰ μικρούλα μηχανὴ ποὖχε ἀκούσει τὴν περήφανη ἀπάντηση τῶν ἀδελφῶν της :

— Πάρε ἐμένα, πάρε ἐμένα ! Ἐγὼ θέλω νὰ πάω τὰ παιχνίδια στὰ παιδάκια τοῦ βουνοῦ !

Ἦτανε μηχανὴ μὲ καλὴ θέληση αὐτή. Ὁ μηχανοδηγὸς τὴν κοίταξε, κι' ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε τὴν πῆρε γιὰ τὸ τραῖνο του.

Ὁ ἀνήφορος ἦταν ἀπότομος κι' ἡ μικρούλα μηχανὴ δὲν εἶχε καθόλου δυναμή.

— Θὰ μπορέσῃς νὰ φτάσῃς ὡς ἀπάνω, μικρὴ μηχανή ;

— Μποορῶ ! μποορῶ !

Καὶ ξεφυσοῦσε λαχανιασμένη, καὶ τραβοῦσε τὸ τραῖνο μὲ πολλὴ προσπάθεια, ὅλο καὶ πιὸ σιγά, ὥσπου ἔφτασε στὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ.

Κι' ἀπὸ κεῖ ἡ μικρὴ ἀτμομηχανὴ μὲ τὴν καλὴ θέληση κατρακύλησε τὸν κατήφορο σφυρίζοντας μὲ χαρά :

— Δὲ σᾶς ἔλεγα ἐγὼ πῶς μπορῶ; Δὲ σᾶς ἔλεγα ἐγὼ πῶς μπορῶ ; . .

Ἔτσι τὰ φτωχὰ παιδάκια πήρανε γρήγορα τὰ δῶρα τους κεῖ κάτω, στὴν πίσω μεριὰ τοῦ βουνοῦ, χάρη στὴ μικρούλα μηχανὴ μὲ τὴ μεγάλη θέληση !

[Μετάφραση]

2.— ΠΩΣ ΒΓΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Ἦτανε, μιὰ φορά, ἕνας βασιλιὰς καὶ μιὰ βασίλισσα ποὖχαν ἓν' ἀγοράκι πολὺ ὄμορφο καὶ φρόνιμο σὰν ἀγγελούδι.

Ἀρρώστησε ὅμως βαρειὰ τὸ βασιλόπουλο καὶ κανένας γιατρὸς δὲν ἤξερε νὰ τὸ γιατρέψῃ. Πάει τότε ἡ βασίλισσα στὸ σπίτι μιᾶς μάγισσας, καὶ πέφτει μὲ κλάμματα γονατιστὴ μπροστά της.

—Γιάνε μου τὸ μονοχοπαίδι μου, καὶ θὰ σοῦ δώσω ὅτι μοῦ ζητήσῃς !

—Ὅλους μου τοὺς θησαυροὺς σοῦ χαρίζω, εἶπε κι' ὁ βασιλιάς, φτάνει νὰ δῶ τὸ γιό μου γιατρεμένο !

Ὑποσχέθηκε ἡ μάγισσα, καὶ τὴν ἄλλη μέρα παρουσιάζεται στὸ παλάτι ντυμένη μὲ φανταχτερὰ φορέματα. Πίσω της ἔρχουνταν ἕνα τσοῦρμο νάνοι ποὺ βαστοῦσαν ὁ καθένας κι' ἕνα μεγάλο κουτί.

Μπῆκαν ἔτσι στὸ δωμάτιο τοῦ πριγκηπόπουλου, ποὺ ἀδυνατισμένο καὶ χλωμό, μόλις μποροῦσε νὰνοίξῃ τὰ μάτια του, κι' ἄρχισε ἡ μάγισσα νὰ ξεσκεπάζῃ ἕνα-ἕνα τὰ μαγικὰ κουτιά. Στὸ πρῶτο βρισκόνταν ἀρκδιασμένες, μέσα σ'ἕνα μεγάλο λειβάδι, πλῆθος ἀγελάδες, πρόβατα, κατσίκες· στὸ δεύτερο κουτὶ ἕνα ὁλάκερο σπίτι περιβολάρικο μὲ τὴν αὐλή του γεμάτη κόττες, χῆνες καὶ κουνέλια.

Ἕνα παλάτι ξυλωμένο ποὺ μποροῦσες νὰ τὸ ξαναχτίσῃς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ γέμιζε τὸ τρίτο κουτί, καὶ στὸ τέταρτο ἕνας μύλος γύριζε μὲ χαρούμενο τούκου - τούκου, ἐνῶ στὴν πόρτα τοῦ μύλου, ὁ μυλωνᾶς φόρτωνε σ'ἕνα ζῶο δυὸ σακκιὰ μὲ ἀλεύρι.

Κι' ἄλλα κουτιά, κι' ἄλλα.

Τὸ βασιλόπουλο κοίταζε μαγεμένο τὰ δῶρα τῆς Μάγισσας κι'ἔρριχνε χαρούμενα ξεφωνητὰ κάθε φορά, ποὺ κάτι καινούριο τοῦ παρουσίαζε.

Γύρεψε νὰ φάῃ, ἤθελε νὰ σηκωθῇ κιόλα νὰ παίξῃ μὲ τοὺς μικροὺς του θησαυροὺς. . .

Ἔγινε γρήγορα καλὰ τὸ βασιλόπουλο. Καὶ ξέρετε τί γύρεψε γιὰ χάρη ἡ μάγισσα ἀπὸ τὸ βασιλιά ;

Νὰ μοιράσουνε σ' ὅλα τἄρρωστα καὶ δυστυχισμένα παιδάκια τῆς Πολιτείας πολλὰ παιχνίδια.

Γιατὶ τὸ παιχνίδι εἶναι ἡ εὐτυχία, κι' ἡ εὐτυχία γιατρεύει.

(Κατὰ γαλλικὸ παραμύθι)

ΚΙΤΣΑ ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ

ΑΓΙΕ ΒΑΣΙΛΗ. . .

Φέτος δὲν θέλω, Ἅγιε-Βασίλη,
Τὰ δῶρα ποὖχα ἄλλες χρονιές,
Στὸν ἔρχομό σου μὴ μοῦ φέρῃς
Γλυκά, παιχνίδια ἀγκαλιές. . .

Φέτος δὲν θέλω τέτοια — ὄχι ! —
Κι' αὐτὴ τὴν ἴδια ἐπιθυμία
Τὴν ἔχουν ὅλα τὰ παιδιά,
Ποὺ σὲ προσμένουν μὲ ἀγωνία.

Θέλω μονάχα ἀπὸ σένα,
Καὶ σὲ παρακαλῶ θερμά,
Ἕν' ἄλλο δῶρο νὰ μᾶς φέρῃς,
Ποὺ κι' ὁ καθένας λαχταρᾷ.

Δῶρο καλύτερο ἀπὸ τοῦτο
Λέω πὼς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ,
Ἔτσι γιὰ φέτο, ἄγιε-Βασίλη,
Νὰ μᾶς χαρίσῃς τὴν Εἰρήνη !

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΕΧΟΣ

ΜΟΥΜΟΥΣ, Ο ΓΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΝΤΕΣΣΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ M. BEDOLLIÈRE

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Δὲν ζητοῦσε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ καμαρούλα, ἕνα κομμάτι μαῦρο ψωμί, λίγα ξύλα γιὰ τὸν χειμῶνα καὶ λίγο μαλλὶ γιὰ νὰ πλέκῃ τὶς κάλτσες της. Εἶχε ὅμως κάμποσους ἀνεψιοὺς καὶ ἀνεψιὲς καὶ ἀναδεξιμιούς, καὶ εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ μπορέσῃ νὰ τοὺς βοηθήσῃ, Γι' αὐτοὺς ὅλους λοιπὸν προώριζε ἀπὸ πρὶν τὰ χρήματα ποὺ θὰ τῆς χάριζε ἡ κοντέσσα.

Τὸ ἔγκλημα τοῦ κὺρ-Μαθιοῦ.

Ὡστόσο ὁ κὺρ-Μαθιὸς ἀπελπίζοταν ὅλο καὶ περισσότερο, βλέποντας πόσο πάχαινε κι' ὁμόρφαινε ὁ Μουμοὺς μέρα μὲ τὴν ἡμέρα. Μὲ ταραχὴ καὶ ἀγανάκτηση ἔβλεπε νὰ πλησιάζῃ ἡ ὥρα ποὺ ὁ πιστὸς φύλακας θὰ λάβαινε τὴ δίκαιη ἀνταμοιβή του· νύχτα καὶ ἡμέρα ἔπλαθε μὲ τὸ μυαλό του σχέδια πῶς νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Καὶ ὁ μόνος τρόπος νὰ τὸ ἐμποδίσῃ ἦταν νὰ ἐξαφανίσῃ τὸν τετράποδο προστατευόμενο τῆς κυρὰ-Γαβριέλλας, καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀργὴ τῆς κοντέσσας ἐναντίον της. Τὸ μῖσος του καὶ ἡ μοχθηρία του ἔφθασαν στὸ τέλος σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ μὴ σταματάῃ οὔτε κὰν μπροστὰ στὴ σκέψη νὰ διαπράξῃ καὶ ἔγκλημα ἀκόμη.

— Πῶς νὰ ἐλευθερώσω, ἔλεγε μέσα του, πῶς νὰ ἀπαλλάξω τὸ σπίτι ἀπ' αὐτὸ τὸν ἄθλιο παλιόγατο; Τί ὅπλα νὰ μεταχειρισθῶ ἐναντίον του; Τὴ φωτιά, τὸ δηλητήριο ἢ τὸ νερό; Θὰ δοκιμάσω τὸ νερό.

Ἀφοῦ πῆρε μιὰ φορὰ αὐτὴ τὴν ἀπόφαση, συγκέντρωσε ἀμέσως ὅλη τὴν ἐνεργητικότητά του γιὰ νὰ τὴν βάλῃ σ' ἐφαρμογή. Ἦταν πολὺ-δύσκολο πρᾶγμα νὰ καταφέρῃ νὰ βάλῃ χέρι στὸν Μουμού, ποὺ ἡ κυρὰ Γαβριέλλα σπάνια τὸν ἄφινε ἀπὸ κοντά της. Ἔπειτα, ὁ Μουμούς, ἐπειδὴ δὲν ἔνοιωθε γι' αὐτὸν τὴν παραμικρὴ ἐμπιστοσύνη, δὲν τὸν ἄφινε ποτὲ νὰ πάῃ πολὺ κοντά του. Ἔτσι ὁ κὺρ Μαθιὸς ἀναγκάσθηκε νὰ περιμένῃ πολλὲς ἡμέρες ὥσπου νὰ παρουσιασθῇ ἡ κατάλληλη εὐκαιρία.

Ἕνα βράδυ, ἀφοῦ ἐδείπνησε ἐξαίρετα, ὁ Μουμοὺς κουλουριάστηκε στὸ μαξιλάρι του μπρὸς στὸ τζάκι, στὸ σαλονάκι τῆς κοντέσσας, καὶ ἀποκοιμήθηκὲ τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου ποὺ ἔχει κιόλας καλοφάει. Δίπλα του καθόταν στὴν πολυθρόνα της ἡ κυρὰ

Οἱ ἄκαρπες ἔρευνες τοῦ ὑπηρετικοῦ γιὰ νὰ βρεθῇ ὁ Μουμούς.

Γαβριέλλα. Τὴν ὥρα ἐκείνη μπῆκε μέσα στὸ δωμάτιο ὁ κὺρ Μαθιός.

«Ἐν τάξει, ἔκανε. Ὁ γάτος κοιμᾶται. Ἂς ἀπομακρύνουμε τώρα τὸν φύλακα».

— Τί εὐγενικὸ ἀπὸ μέρους σου, κὺρ Μαθιέ, νὰ ἔρθῃς νὰ μοῦ κάνῃς συντροφιά, εἶπε εὐγενικὰ ἡ κυρὰ Γαβριέλλα. Φαίνεσαι πολὺ εὐδιάθετος ἀπόψε.

—Ἐγὼ εἶμαι πολὺ καλά, μὰ ὅλος ὁ κόσμος δὲν εἶναι σὰν καὶ μένα. Νά, ὁ θυρωρός μας, νὰ ποῦμε, βρίσκεται σὲ ἀξιολύπητη κατάσταση. Ἡ ποδάγρα του τὸν κάνει νὰ ὑποφέρῃ σὲ φρικτὸ βαθμό, καὶ πολὺ καλὸ θὰ τοῦ ἔκανε νὰ πεταγόσουν νὰ τὸν ἔβλεπες μιὰ στιγμή. Ἐσὺ ἔχεις καὶ λόγια παρηγορητικὰ ποὺ εἶναι βάλσαμο γιὰ ὅσους ὑποφέρουν, καὶ ξέρεις ἀκόμη κι' ἕνα πλῆθος γιατροσόφια γιὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίζῃς ἀπὸ τοὺς πόνους τους. Πήγαινε λοιπὸν νὰ κάνῃς μιὰ μικρὴ ἐπίσκεψη στὸ φίλο μας. Εἶμαι βέβαιος πὼς πολὺ θὰ τὸν ὠφελήσῃ.

Ἡ κυρὰ Γαβριέλλα σηκώθηκε ἀμέσως καὶ κατέβηκε στὸ διαμέρισμα τοῦ θυρωροῦ, ποὺ πραγματικὰ ὑπέφερε ὁ κακομοίρης ἀπὸ μιὰ πολὺ δυνατὴ κρίση ποδάγρας.

— Τώρα μείναμε νὰ λογαριαστοῦμε ἐμεῖς οἱ δυό μας ! βρυχήθηκε ἐνδόμυχα ὁ κὺρ Μαθιός.

Καὶ πατώντας ἐπάνω στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του, ἔφερε ἕνα καλάθι μὲ καπάκι ποὺ τὸ εἶχε κρύψει πίσω ἀπὸ μιὰ ντουλάπα. Ὕστερα ξαναγύρισε στὸ Μουμοὺ καὶ τὸν ἅρπαξε ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ σβέρκο. Τὸ δυστυχισμένο ζῶο ξύπνησε τρομαγμένο καί, καθὼς ἦταν ἔτσι κρεμασμένο στὸν ἀέρα, ἀντίκρυσε μπροστά του τὸ ἀπαίσιο πρόσωπο τοῦ ἐχθροῦ του. Στὴ φρικτὴ αὐτὴ θέση ποὺ βρισκόταν, θέλησε νὰ φωνάξῃ, νὰ παλαίψῃ, νὰ ἀγωνισθῇ, νὰ ξεφύγῃ· μὰ δὲν ἐπρόλαβε. Ὁ κακοῦργος κὺρ Μαθιός, γοργὸς σὰν ἀστραπή, τὸν ἔχωσε μέσα στὸ καλάθι, ἔκλεισε ἀπὸ πάνω στερεὰ τὸ καπάκι καὶ κατέβηκε τρεῖς-τρεῖς τὶς σκάλες, στηλώνοντας κάθε τόσα τ'αὐτιά του γιὰ ν' ἀκούσῃ, σὰν δολοφόνος ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ κάνῃ τὸ ἔγκλημά του.

Ἦταν μιὰ μαγευτικὴ νύχτα τοῦ Φλεβάρη μὲ καθαρὸ οὐρανὸ καὶ ἀπόλυτη νηνεμία. Τὸ φεγγάρι ἄπλωνε ὅλη του τὴ λάμψη, μὰ πότε-πότε βαριὰ μεγάλα σύννεφα περνοῦσαν ἀπὸ μπροστά του καὶ τὸ ἔκρυβαν, κάνοντας τὸ σκοτάδι ἀπόλυτο. Ὁ κὺρ Μαθιὸς ἦταν ὁποχρεωμένος νὰ διασχίσῃ τὸ περιβόλι γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ μιὰ μικρὴ ἀπόμακρη πόρτα, ποὺ τὸ κλειδί της τὸ κρατοῦσε πάντα ἐπάνω του. Πέρασε σκυφτὸς ἀπὸ θάμνο σὲ θάμνο, ἀποφεύγοντας μὲ προσοχὴ τὰ μονοπάτια, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς στιγμὲς ποὺ τὰ σύννεφα σκέπαζαν τὸ φεγγάρι. Εἶχε φτάσει στὴν πόρτα καὶ τὴν εἶχε μισανοίξει, ὅταν ἄκουσε ἀπέξω βήματα καὶ φωνές.

(Ἀκολουθεῖ) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Τὸ ἀστέρι τῆς Βηθλέεμ
Σκίτσο τοῦ Λογχοφόρου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ

[Βλ.προκήρυξη στὸ 3ο φυλ.τοῦ 1941]

Κατὰ παλιὰ συνήθεια, ὁ Διαγωνισμὸς Πνευματικῶν Ἀσκήσεων εἶναι συγχρόνως καὶ Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνο γιὰ οἰκονομία χρόνου καὶ . . . χαρτιοῦ, παρὰ καὶ γιὰ νὰ εἶναι οἱ Συλλογὲς τῶν Ἀσκήσεων ὅσο μπορεῖ πιὸ καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα γραμμένες. Ἐννοεῖται πὼς ὑπερτεροῦν ὅσες εἶναι καὶ καλλιγραφημένες, μὲ κεφαλαῖα ἢ μεγαλύτερα στοιχεῖα στοὺς τίτλους, μὲ καλλιγραφικὰ κοσμήματα, μὲ ὡραῖο ἐξώφυλλο, καὶ γενικὰ μὲ συμμετρία καὶ κομψότητα. Ἀλλὰ ὅλοι δὲν εἶναι καλλιγράφοι. Οἱ περισσότεροι μάλιστα, ὅσο κι' ἂν προσπαθήσουν, εἶναι ἀδύνατο νὰ γράψουν κατὰ τοὺς κανόνες. Πάντα ὅμως εἶναι ἀξιέπαινοι ὅσοι ἀπ' αὐτούς, φύσει κακογράφοι, φιλοτιμήθηκαν νὰ γράψουν τουλάχιστο προσεκτικά, καθαρά. Τελευταῖοι ἔρχονται οἱ κακογράφοι ποὺ δὲν ἔκαμαν οὔτε αὐτὴ τὴν προσπάθεια, παρὰ ἐστείλαν μιὰ συλλογὴ μὲ τὶς καλύτερες Ἀσκήσεις ποὺ μποροῦσαν νὰ κάνουν καὶ νὰ βραβευθοῦν, ἀδιαφορώντας ἂν στὸν Διαγωνισμὸ Καλλιγραφίας θᾶπαιρναν μόνο Εὔφημο Μνεία.

Μερικοί—ὅπως ἡ *Ποδηλάτρια* ποὺ τὸ ἐξώφυλλό της εἶναι ὡραιότατο— ἐστόλισαν τὶς Συλλογές τους μὲ κοσμήματα ζωγραφικά, καὶ μάλιστα μὲ χρώματα. Ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἀνέβασαν τὴν καλλιγραφική τους ἀξία. Τὶς ἔκριναν καὶ τοὺς ἔδωσα τὴ θέση τους σὰν καλλιγραφίες, κι' ὄχι σὰ ζωγραφικές. Ἔτσι, πρῶτοι ἔρχουνται οἱ φύσει καλλιγράφοι, ποὺ προσπάθησαν νὰ γράψουν καλύτερα κι' ἀπὸ τὸ συνηθισμένο τους — ***Μόνα-Λίζα, Κοκκινοσκουφίτσα*** κτλ.— δεύτεροι οἱ καλλιγράφοι ποὺ ἔγραψαν ὡραῖα χωρὶς μεγάλη προσπάθεια—***Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας, Ἀλὲν Ἀριστεύειν***—τρίτοι οἱ κακογράφοι ποὺ ἔγραψαν μὲ μεγάλη προσπάθεια καλλιγραφικὰ ἢ ἁπλῶς καθαρά, καὶ τελευταῖοι ... τὸ εἶπα παραπάνω. Προσθέτω πὼς ***οὔτε μιὰ Συλλογὴ*** δὲν εἶναι δυσανάγνωστη, ἄταχτη, μουντζουρωμένη. Κι' ἐκεῖνες ἀκόμα ποὺ παίρνουν Εὔφημο Μνεία, ὡς τὴν τελευταία, εἶναι ταχτικές, καθαρές, εὐπρόσωπες. Ὅσο γιὰ τὶς βραβευόμενες, ἔ, αὐτὲς εἶναι «χάρματα ὀφθαλμῶν». . .

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι δὲν δσημείωσαν ἡλικία).

ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : ***Μόνα - Λίζα*** [25 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : ***Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας*** [23 Ε] — ***Ἀλὲν Ἀριστεύειν*** [22 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : ***Ρεπόρτερ*** [21].— ***Καρούμπας*** [21 Ε].— ***Συριανὸς*** [21 Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπὸ [20Ε] εἰς ἕκαστον* : Βοσκαρούῖ, Πληγωμένος Ἀετός, Ἄγις, Βέρθερος, Ἡλιοπερίχυτη, Σίφουνας, Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες, Μαγεμμένο Δοξάρι, Σκυριανόπουλο.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπὸ [18 Ε] εἰς ἕκαστον* : Ἄρπης, Συννεφιασμένος Ὀρίζων, Μακεδών, Καρυάτις, Κάσσιος, Μορφεύς, Τζόκεϋ, Μαχαρανή, Ἀθηναῖος, Ριχάρδος Λεοντόκαρδος, Πειραιώτισσα.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπὸ [16Ε] εἰς ἕκαστον* : Λουδοβίκος, Μέλλων Ναύαρχος, Δακρυσμένο Χαμόγελο, Ἠλίας Ἀνήλιος, Αἰμίλιος Δρονκόπουλος, Ἄστρος Γλάρος, Αὐγή, Καπετὰν Ἄγρας, Ναΐς, Δοξασμένο Ἀκρωτήρι, Ὄλιβερ Τουΐστ, Ψαροπούλα.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ, *ἀπὸ [14 Ε] εἰς ἕκαστον* : Τάδε, Νυχτοτράγουδο, Λευκὴ Καμέλια, Λαΐς Μπρούνη, Λαχτάρα τῆς Λευτεριᾶς, Ἔβρεστ, Ξανθὸς Ἵππότης, Μικρὸς Ζωγράφος.

ΜΙΚΡΗ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 14 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Μπουμπουκάκι*** [25 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : ***Κοκκινοσκουφίτσα*** [24 Ε].— ***Νεφέλη*** [23 Ε], καὶ ***Ποδηλάτρια*** [23 Ε] ἐξίσου.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : ***Ἄσπρο Κουνελάκι*** [22 Ε].—***Γυρολόγος*** [21-Ε]. ***Πειρασμὸς*** [21 Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπὸ [20 Ε] εἰς ἕκαστον* : Συναγερμός, Στραβόξυλο, Ἑρμῆς, Σπίθα, Νυχτολούλουδο.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπὸ [18Ε] εἰς ἕκαστον* : Φοῖβος, Ἀπεραθιτάκι, Ναύαρχος Μιαούλης, Μουαΐτσα, Ἰβανόης, Μᾶρκος Μπότσαρης, Κοσμοκράτωρ, Λουλούδι τοῦ Βράχου.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπὸ [16Ε] εἰς ἕκαστον* : Φλύαρος, Ὀνειροπόλος τοῦ Ταϋγέτου, Ἄλκης Μύρας, Ὀνειρεμμένη Πατρίδα, Τρυποσάκκουλο, Ἐγώ, Νηρεύς.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ, *ἀπὸ [14Ε] εἰς ἕκαστον* : Γαλανομάτα, Τσιριγώτικο Διαβολάκι, Γλυκοχάραμα, Δημήτριος Ἰγεριτνός, Πίστις Πατρίς, Κροκεάτης, Κρεμανταλάς, Ὀδυσσέας.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθῆναι, 42 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 1 Ἰανουαρίου 1942

Η ΝΕΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Καθὼς σᾶς εἶπα στὸ προηγούμενο, τὰ ἴδια τὰ Διαπλασόπουλα, βρίσκοντας πὼς 250 δραχμὲς τὸ χρόνο δὲν εἶναι ἀρκετὲς γιὰ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες ἔκαμαν τὴ συνδρομή μου δρ.300. Κι' ἐπειδὴ «φωνὴ λαοῦ φωνὴ Κυρίου», τὴν ὁρίζω κι' ἐγὼ σήμερα ἔτσι* : Ἐτησία δρ. 300, ἑξάμηνη δρ. 160, τρίμηνη δρ. 80, τιμὴ φύλλου δρ. 7. ***Ἐπομένως ὅσοι γράφτηκαν ἢ ἀνανέωσαν μὲ τὴν περσινὴ διατίμηση, δρ. 150, θὰ στείλουν συμπλήρωμα ἄλλες 150· κι' ὅσοι μὲ τὴν πρώτη ἔφετεινὴ δρ. 250, θὰ στείλουν ἄλλες 50. Αὐτὸ εἶναι ὑποχρεωτικό. Ἂν ὡς τὸ τέλος τῆς ἑξαμηνίας, δὲν θὰ ἔχουν στείλει τὸ συμπλήρωμά τους, θὰ κάμω τὴν ἔγγραφὴ τῶν πρώτων γιὰ ἕξη μῆνες μόνο, ***καὶ τῶν δευτέρων*** γιὰ δέκα.

ΕΥΧΟΜΑΙ σ' ὅλα τὰ Διαπλασόπουλα, μαζὶ μὲ τὸ σπιτικό μου, ὅσο γίνεται χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο τὸ 1942. Νὰ μᾶς φέρη καὶ τὴν πολυπόθητη εἰρήνη—ἀμήν!

Τὸ προηγούμενο φυλλάδιο τὸ ἔκαμα διπλό, δύο ἑβδομάδων, (30 καὶ 40)· γιὰ νὰ ἐνημερωθῶ, ἀφοῦ ἡ καθυστέρησή τοῦ χαρτιοῦ ἔγινε αἰτία νἀργήσουν τόσο πολὺ τὸ 10 καὶ τὸ 20. Δυστυχῶς αὐτὸ δὲν κατορθώθηκε. Γιατί συνέπεσαν οἱ γιορτὲς ποὺ δὲν ἐργαζόταν τὸ τυπογραφεῖο (Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Φῶτα) ἔφυγαν καὶ μερικοὶ ἐργάτες—εἶναι κι' αὐτὴ ἡ ἔλλειψη τώρα, θύσκολα βρίσκονται ἐργάτες μὲ καλὴ ἀπόδοση—κι' ἔτσι τὸ φυλλάδιο αὐτό, διπλὸ κιόλα, ἄργησε νὰ τυπωθῆ πιὸ πολὺ κι' ἀπὸ τὰ δύο πρῶτα. Γι' αὐτὸ θὰ καθυστερήση καὶ τὸ σημερινό. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ ; «A la guerre comme à la guerre». Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει τὶς σημερινὲς δυσκέρειες καὶ νὰ κάνετε ὑπομονή. Ἐλπίζω ἄλλωστε ἡ ἀνωμαλία νὰ εἶναι προσωρινή. Ἕνα - δυὸ φυλλάδια ἀκόμα, καὶ ξαναγυρίζουμε στὴν πρώτη μας τάξη.

Κι' ἓν' ἄλλο δυσάρεστο : Ἡ καθυστέρηση τῶν φυλλαδίων ἔκαμε νὰ μείνουν καὶ νὰ παλιώσουν πολλὰ γράμματα παιδιῶν μου. Εἶναι ἀκόμα καὶ γράμματα τοῦ Νοεμβρίου· τί μπορῶ πιὰ νὰ τοὺς ἀπαντήσω σήμερα ; . . . Γι' αὐτὸ θ' ἀφήσω μὲ λύπη μου ὅσα εἶναι γραμμένα πρὶν ἀπὸ ***τὶς 15 Δεκεμβρίου***, καὶ θὰ περιορισθῶ στὰ κάπως νεώτερα. Ἐξαίρεση θὰ κάμω μόνο γιὰ ὅσους μοῦ γράφουν γιὰ πρώτη φορά, ἢ ἀπὸ ἐπαρχίες ποὺ δὲν ἔχουν πυκνὴ συγκοινωνία καὶ τὰ γράμματά τους ἀργοῦν πολὺ νὰ φτάσουν στὰ χέρια μου.

Παροδίτη, ἀπ' ὅλ' αὐτὰ ποὺ προτείνεις γιὰ ἐξοικονόμηση χώρου, μόνο τὴν πύκνωση τῶν Μ. Ἀγγελιῶν εἶχα σκεφθεῖ κι' ἐγώ. Δυστυχῶς τὸ τυπογραφεῖο δὲν ἔχει ἀρκετὰ φιλὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ γίνουνται ὅλες μ' αὐτά. Τὸ κλισὲ τῆς Σ. Σ. Σ. ἐμίκρυνε, καθὼς εἶδες, πολύ. Ὅσο γιὰ τὰ «περιθώρια» ποὺ λές, δηλαδὴ τὰ «διαστήματα» ποὺ χωρίζουν τὸ ἕνα κομμάτι ἀπ' τἄλλο, εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ λόγους καλαισθησίας. Ἀνέκαθεν τὸ φυλλάδιό μου διακρίνεται γιὰ τὴν αὐστηρὰ καλαίσθητη σύνθεσή του καὶ προσπαθῶ νὰ διατηρῶ τὴν ἴδια μ' ὅλες τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες ποὺ ἐπιβάλλουν τόσες ἄλλες θυσίες.

Ταξιδιώτη, εἶναι βέβαια σπουδαία ἡ μόρφωση ποὺ ἀποκτᾷ κανένας μὲ τὶς γνώσεις, μὲ τὴν ἐγκυκλοπαίδεια· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾷς καὶ τὴν αἰσθητικὴ ἀγωγή, ποὺ ἐξυψώνει καὶ τελειοποιεῖ, νὰ ποθῶ ἔτσι, τὸν μορφωμένο ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ διαβάζῃς καὶ λογοτεχνικὰ βιβλία, ἐκλεκτὰ π. χ. μυθιστορήματα. Σωστὲς οἱ σκέψεις σου γιὰ τὶς Δανειστικὲς Βιβλιοθῆκες. Τὴ μεγάλη ποὺ ἀνειρεύσαι θὰ τὴν ἴδρυε τώρα ὁ Δῆμος Ἀθηναίων (Δημοτικὴ Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη)· φαίνεται ὅμως πὼς οἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν καὶ τὸ ἀναβάλλει.

Οὐρανοκατέβατε, ὡραῖο τὸ «σῆμα» σου, ἀφοῦ καὶ οὐ εἶσαι νησιώτης· ὁ φάρος ποὺ ἀδηγεῖ τὴ νύχτα τὰ πλοῖα . . . Ναί, ὅλοι οἱ τόμοι μου τῆς Α' Περιόδου, καὶ μερικοὶ τῆς Β' εἶναι ἐξαντλημένοι. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀνατυπώσω, οὔτε ἰδέα. Ἐγὼ τρομάζω τώρα νὰ τυπώνω τὸν νέο, τὸν τρέχοντα, καὶ θὰ τυπώνω καὶ παλιούς ; Σήμερα εἶναι τόσα τὰ ἔξοδα καὶ τόσα τὰ ἐμπόδια ! . . Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προμηθεύσεθε σιγὰ - σιγὰ τοὺς τόμους ποὺ ὑπάρχουν, μήπως ἐξαντληθοῦν κι' αὐτοί, κι' ἀργότερα δὲν βρίσκετε ἕναν τόμο ποὺ θέλετε ἢ ποὺ λείπει ἀπ' τὴ σειρά σας

Λουδοβίκε, ὁ «σχολαστικὸς» δὲν ὁρίζεται εὔκολα. Συνήθως λέμε ἔτσι τὸν τυπικό, τὸν στενοκέφαλο ἄνθρωπο, ποὺ περιορίζεται σ' ὅσα ἔμαθε στὸ σχολεῖο (σχολὴ - σχολαστικός) καὶ σ' ὅσα λένε τὰ βιβλία, χωρὶς νὰ σκέπτεται, νὰ προσθέτῃ τίποτα δικό του, νἄχῃ κάποια πρωτοβουλία καὶ πρωτοτυπία. Γι' αὐτὸ οἱ σχολαστικοὶ θέλουν πάντα τὰ καθιερωμένα κι' ἀντιστέκουνται σὲ κάθε ἀλλαγή· σὲ κάθε πρόοδο. Στὴν ἀρχαιότητα, τὸ «σχολαστικὸς» ἦταν σχεδὸν συνώνυμο καὶ μὲ τὸ *«μωρός»*. *Στὰ γνωστὰ ἀστεῖα τοῦ Ἱεροκλέους*, ὁ ἥρωας εἶναι πάντα ἕνας Κουρτιοκεφαλάκης ποὺ λέγεται Σχολαστικός : «Διδύμων ἀδελφῶν εἷς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τὸν ζῶντα, ἠρώτα : Σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου ;»

Ὡραίας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν κι' οἱ ἑξῆς : ***Βοσκαρούῖ*** (πολὺ ὡραία, ἐπιγραμματικά, αὐτὰ ποὺ μοῦ γράφεις γιὰ τὴν εἰσοδό μου στὸ ὄγδο ἔτος· ἄλλη φορά, τέτοια γράμματα τὰ ἐδημοσίευα ὁλάκερα· τώρα ποῦ !..) ***Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες*** («εὐνοϊκὴ λύση» δὲν ἐπιτρέπουν, δυστυχῶς, οἱ τόσο «δυσμενεῖς» περιστάσεις· κάθε συνδρομητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ ἀπὸ μιὰ Ἀγγελία σὲ κάθε φυλλάδιο, ἀλλὰ καὶ κάθε Σύλλογος· ὄχι ἐπειδὴ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἶναι 30, πρέπει νὰ βάζω 30 ἀγγελίες τοῦ Συλλόγου στὸ ἴδιο φύλλο ! γιὰ τὸ ἄλλο, τὴν παραγγελία σου τὴν ἔλαβα ἀργά· τί τὰ γίνῃ; ὑπομονή!) ***Κώστας Ἠλιόπουλος*** (χαίρω πολύ, εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια κι' εὐχομαι κάθε εὐδοκίμηση στὸν «Πυργιώτικο Παρνασσό»·) ***Μιράλδα Πέρση*** (χαίρω πολὺ γιὰ τὴ γνωριμία κι' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· βεβαιότατα τέρατο ὄνειρό σου εἶναι πραγματοποιήσιμο, καὶ σ' αὐτὸ θὰ σὲ βοηθήσῃ πολὺ ἡ διαπλασιακή σου δράση·) ***Ἀγράμπελη*** (ἐξήγησα πολλὲς φορὲς γιατὶ ὁ χρόνος μου τελειώνει τὴν 30 Νοεμβρίου : γιὰ νὰ εἶναι πλήρης ὁ τόμος μου τὸν Δεκέμβρη, ὅταν *πολλοὶ τὸν ἀγοράζουν* τὶς γιορτὲς γιὰ δῶρο·) ***Μικρὴ Μαργαριτούλα*** (εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα· μὰ βέβαια, ἂμα θέλῃς, θὰ γίνῃ· ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ μάθῃς νὰ συνθέτῃς Ἀσκήσεις, εἶναι νὰ μελετᾷς αὐτὲς ποὺ δημοσιεύω καὶ νὰ τὶς παραβάλλῃς μὲ τὶς λύσεις τους· θὰ πάρῃς, ἐννοεῖται, παλιὰ φυλλάδια, γιατὶ τῶν νέων οἱ λύσεις ἀργοῦν νὰ δημοσιευθοῦν·) ***Βεατρίκην*** (εὐχαριστῶ γιὰ τὶς καλὲς διαθέσεις· τὴν ἄγγελία σου ἐκείνη τὴν ἐπλήρωσε ὁ μπαμπάς· ἔστειλα τὰ φύλλα ποὺ ἔλειπαν·) ***Σίφουνας*** (πεσαστικά· ὡραῖος ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐξάχρονης διαπλασιακῆς σου δράσης· εὐχομαι κι' ἐλπίζω νὰ ἐξακολουθήσῃς ἀκόμα πολύ·) ***Μπάτην*** (ἴσοῦ μὲ συντομία : κι' ἡ μουσικὴ ποίηση εἶναι· ἀλλὰ ὅταν μιλοῦμε γιὰ μουσικοὺς στίχους, ἐννοοῦμε ἔδῶ τὴ μουσικὴ σ' ὅ,τι ἔχει εἰδικό, δικό της· κι' αὐτὸ εἶναι ἡ ὑποβολὴ μὲ τοὺς ἤχους, ἀνεξάρτητα κάποτε κι' ἀπὸ τὸ νόημα).

Ἀναπάντητα γράμματα, ἐπειδὴ ἐπάλιωσαν, μένουν τῶν ἑξῆς : ***Ἀπεραθιτάκι, Δοξασμένη Ἑλλάς, Ἀγνὴ Ψυχή, Σίφουνας*** (προηγούμενο), ***Πληγωμένος Ἀετός, Ἄλκης Μύρας*** (δυὸ προηγούμενα), ***Μορφεύς, Νηρεύς, Ἄνθινος, Ἠλέκτρα*** (τρία γράμματα), ***Σκυριανόπουλο*** (ἕξη), ***Οὐρανοκατέβατος*** (προηγούμενο), ***Σοφὸ Πουλί, Μαίρη Γ. Σίνα Τριανταφυλλάκη, Λουδοβίκος*** (δυὸ προηγούμενα), ***Προσκοπίνα, Ἀτρόμητος Ζιφομάχος, Καλλ. Ἀσημομύτη, Πολυδεύκης, Ἄρης, Λουλουδένια, Ἀλὲν Ἀριστεύειν, Μπούλη, Ἐλευθερία*** (ἕνα τόσο μεγάλο κι' ὡραῖο γράμμα !) καὶ ***Δοὺξ Ὀμπλιγκανιά***.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Αὔρα, κ. (;), Σύλλογος «Τόπο στὰ νιάτα», Γαλάζιος Πρίγκηψ, ἀ. (ΓΝ), Οὐράνιος Πρίγκηψ, (ΑΣ), Μικρὸ Χελιδονάκι, κ. (ΞΣ), Θαλασσινός, ἀ. Ἐλεύθερο Πουλί, κ.(ΕΠ), Δρυώ, κ. (ΜΠ), Ροδούλα, κ. (ΝΠ), Λιχουδίτσα, κ. (ΣΜ), Ἀνεμοστροβιλοπαρμένη, κ. (ΜΡ), Πίνδαρος, ἀ (ΦΣ), Μαγεμμένη Ἀκρογιαλιά, κ. (ΚΜ), Κρυμμένη Μαργαρίτα, κ. (ΡΜ), Γαλάζιο Κῦμα, κ. (ΛΠ), Μυρτώ, κ. (ΕΡ), Ἄλκης Νάρκισσος, ἀ. (ΒΡ), Χιωτοπούλα, κ. (ΜΖ), Κυανόλευκο Λάβαρο, ἀ.(ΑΜ), Καστανὴ Ἑλληνοπούλα, κ. (ΜΣ), Βασίλισσα τοῦ Τραγουδιοῦ, κ. (ΑΠ), Ξεκουρδισμένο Γραμμόφωνο, ἀ. (ΓΒ), Κλειστὸ Τριαντάφυλλο, κ. (ΣΚ), Προστάτης, ἀ. (ΑΚ), Ἠλιοβασίλεμμα, κ. (ΕΧ), Ταραξίας, ἀ. (ΑΠ), Φήμη, κ. (ΜΠ), Παιδὶ τοῦ Νείλου, ἀ. (ΔΧ), Ἀνήλικος, ἀ. (ΘΧ), Τρελλόπαιδο, ἀ.(ΙΦ). Σημαία, ἀ. (ΜΚ), Ἀταλάντη, κ. (ΦΑ) Εὔθυμος Ἀτσίγγανος, ἀ. (ΔΓ), Αὔρα τοῦ Ἀρίονος, ἀ. (ΔΒ), Χρυσὸς Λέων, ἀ. (Λ), Ἀετὸς τοῦ Ἀέρος, ἀ. (ΝΒ).

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της : ***Πειραιώτισσαν*** (κι' ἐγὼ λυποῦμαι ποὺ δὲν ἐπικοινωνῶ τώρα μὲ τὴν καλή μας ***Γκλόρια***· ἂν θὰ μπορέσῃς νὰ τῆς γράψῃς, διαβίβασέ της καὶ τὰ χαιρετισματά μου·) ***Φορκίδα*** (μετὰ χαρᾶς· τὸ ψευδώνυμο, καθὼς θὰ εἶδες, σοῦ ἐνεκρίθη· γράφε μου·) ***Κόναν*** (μὴν ἀνησυχῆς, οἱ ἀπαντήσεις σου ἔφθασαν ἐγκαίρως· ἂν μπορέσῃς, ξαναγράφε μου·) ***Βοναπάρτην*** (ἔλαβα, ἐξετέλεσα, εὐχαριστῶ·) ***Χαρ. Πενθερουδάκην*** (πές στὴ μαμμά, τὴν παλιά μου φίλη, πὼς πολὺ μὲ συγκίνησε τὸ γράμμα της· τώρα περμένω νὰ μοῦ γράψῃς καὶ σύ·) ***Σταῦρον Βασιλείου*** (ἔλαβα τὸ πρῶτο σου γραμματάκι κι' ἐχάρηκα πολύ· νὰ μοῦ γράψῃς, νὰ καταγίνεσαι μαζί μου— καὶ σιγὰ-σιγὰ θὰ μάθῃς — νὰ διακριθῇς, γιατὶ κι' ὁ καλός σου πατέρας ἦταν μιὰ φορὰ Διαπλασόπουλο·) ***Ροδοδάφνην*** (ναί, νὰ μοῦ γράψῃς τώρα ποὺ δὲν ἔχεις σχολεῖο· ὦ, ὁ Ἀνανίας λέει πὼς ἡ «Δόξη Κυριακὴ» θὰ εἶναι πολὺ ἀνώτερη). *Ἄγιον* (δεχτές·) ***Σείριον, Μονάκριβην, Δροσοσταλίδα*** κτλ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 29ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 3 Μαρτίου.

[*Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις Ἀσκήσεων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ 1942. Κατὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου, ἡ προθεσμία ἀποστολῆς λήγει τὴν 28 Φεβρουαρίου*].

33. Λογοπαικτικὸς Δεξίγριφος

Λέω τύχη δυὸ φορές,
Ἔ, δὲν εἶναι καὶ πολλές,
Καὶ στὴ Σπάρτη τὴν παλιὰ
Βλέπω κάποιο βασιλιά.

Φωτεινὸς Ἀστέρης

34. Στοιχειοτονόγριφος

Ἀπ' τὶς ἑπτὰ θὰ πάρῃς νῆσο,
Τὸ τελικὸ θὰ σβύσῃς,
Θὰ πᾷς τὸν τόνο της πιὸ πίσω
Καὶ δέντρο θὰ ντικρύσῃς.

Φωτεινὸς Ἀστέρης

35. Μεταγραμματισμὸς

Βγάλε Λάμβδα, βάλε Χῖ,
Κι' ἀπὸ πράσινη ἐξοχή,
Θᾶχῃς χιόνι καὶ βροχή.

Ἰβανόης

36. Ἐξάγωνον

* * * =Χρονικὴ μονάς.
* * * * =Ἑλληνικὴ ἐπαρχία.
* * * * * =Βασιλεὺς τ. Ἀσσυρίων.
* * * * * =Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος.
* * * * =Ἱερὰ ἀκρόπολις.
* * * =Ἐπίρρημα τόπου.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Σίφουνας

37. Κρυπτογραφικὸν

1234567 = Ἄγριον ζῶον.
23217 = Ποίημα.
3162771 = Ἑλληνικὴ πόλις.
456247 = Ἐπίθετον ἀνέμου.
51347 = Ὀρυκτόν.
6421 = Δένδρον.
715347 = Ἀπόστολος.

Ἰβανόης

38-42. Πτερωτὴ Ἀντωνυμία

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἔχουν κοινὴν μίαν ἀντωνυμίαν, ἡ ὁποία ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης, μετὰ τὸ πρῶτον γράμμα τῆς δευτέρας, μετὰ τὸ δεύτερον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς :

Ἑλληνικὸν Ὄρος—Τουρκικὸς πορθμὸς — Ἔγκλισις — Ἀρχαῖος ρήτωρ — Πλοιάριον.

Ἄλκης Μύρας

43. Τριπλῆ Ἀκροστιχίς

Τάρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ὄνομα ἀρχαίου πλοίου, τὰ δεύτερα γράμματα πόλιν τῆς Μ.Ἀσίας, καὶ τὰ τρίτα αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου :

1, Πόλις τῆς Ἠπείρου· 2, Ἑβραῖος προφήτης· 3, Φαραώ· 4, Ποταμὸς τῆς Ρωσσίας· 5, Ἐπίθετον, σκοτεινός, δυσνόητος· 6, Οὐδέτερον ἀντωνυμίας, εὔχρηστον ὅταν φέρωμεν παράδειγμα· 7, Νησὶς τοῦ Ἰονίου.

Μορφεὺς

44. Γρῖφος

ζ α/ἦτο α/ἦτο α/ἦτο

Σίφουνας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οἱ νέοι ὅροι: Δὲν δημοσιεύεται Ἀγγελία μεγαλυτέρα τῶν 15 στίχων, καὶ μόνον μία τοῦ καθενὸς εἰς κάθε φύλλον. Τιμολόγιον: *Ἕως δέκα τὸ πολὺ λέξεις* μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα, δρ. 20. Πέραν τῶν δέκα λέξεων, 2 δρ. ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ, 3 δρ. μὲ παχέα καὶ 4 δρ. μὲ κεφαλαῖα. *Ὁ χωριστὸς στίχος* δρ. 10.

[ΜΑ'- 136]

Π*ροσοχή*! Ἐκτὸς μεγάλου Διαγωνισμοῦ **ταινίας** [πρῶτο φυλλάδιο] προκηρύσσεται: πρῶτος *μηνιαῖος* διαγωνισμὸς ***Ἐρωτήματος***:
«Τί ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς φέρῃ τὸ 1942 καὶ γιατί;»
Συμμετοχή, δεκάδραχμη. Προθεσμία, μήνας. Διεύθυνσις, [ΜΒ—27] ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΒ'- 137]

Σ*υνεχίζων* τὴν δράσιν Μου καὶ φέτος, ἀποστέλλω χαιρετισμοὺς ἐπὶ πάντων τῶν τέκνων Μου καὶ προτείνω τὴν δεξιὰν Μου πρὸς ἀσπασμόν. Διεύθυνσις Μου: Ρ. Γιακουμόπουλον, Ἁγίου Μελετίου 102, Ἀθήνας (8) διὰ ΑΚΑΚΙΟΝ

[ΜΒ'- 138]

Ν*ίλς*, ὁλόθερμες εὐχές — καθυστερημένες, μὰ πάντα ἀληθινές...
Αἰὲν Ἀριστεύειν

[ΜΒ'-139]

ΚΟΥΣΚΟΥΤΗΣ(??) ΚΟΥΣΚΟΥΤΗΣ (???) Ἂς μὴ τρομοκρατηθῇ κανεὶς! Δὲν συμβαίνει τίποτα! Ἁπλούστατα μπῆκε στὴν κίνηση κι' ὁ ΚΟΥΣΚΟΥΤΗΣ ***πού σᾶς χαιρετάει ὅλους-ες.***

[ΜΒ'- 140]

Σ***ΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»***

Ἀρχαιρεσίες γιὰ τὸ α' ἑξάμηνο 1942. Πρόεδρος, ***Νίλς*** — Γραμματεύς, ***Ροζελάντια***—Ταμίας, ***Αἰὲν Ἀριστεύειν***—Μέλη Ἐπίτιμα, ***Ἰάσων*** — Τακτικά, ***Βιολέττα, Μαραθωνομάχος, Φροῦτσ*** — Ἀντεπιστέλλοντα, ***Ἅγις, Φούντα-Φέοι*** —Ἀρωγά, ***Δάμων, Ἑρμῆς***.

Μὲ μιὰ γερὴ παρέα διαπλασόπουλα κάμαμε ἕνα περίπατο στὸ Λυκαβηττό. Γεμίσαμε ἥλιο καὶ προσευχηθήκαμε στὸ ἐκκλησιδάκι.

Ὁ διαγωνισμός μας [ΜΑ—2694], χαρακτηρισμὸς ἑνὸς μέλους τοῦ Συλλόγου μας, λήγει τέλος *Μαρτίου*.

[ΜΒ'- 141]

Λύνομεν οἱανδήποτε Πνευματικὴν Ἄσκησιν τῇ ἀποστολῇ ***Πενταδράχμου***.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΒ'- 142]

Ἐντελδάτς, ἀγαπημένη μου, ὁ καινούριος χρόνος ἂς σοῦ φέρῃ κάθε δυνατὴ εὐτυχία.
Μυρίνη

[ΜΒ'-143]

Η «ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΚΤΙΝΑ» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων εὔχεται χαρὰ καὶ δόξα εἰς τὴν ἀγαπητὴν Διάπλασιν, καὶ μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ ἀειμνήστου διευθυντοῦ της Ν. Παπαδοπούλου νὰ βαδίσῃ ἐμπρός, ἀνοίγοντας καινούργιους δρόμους ὡμορφιᾶς, δράσεως καὶ χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης. Πρὸς ὅλους δὲ τοὺς Συλλόγους καὶ τὰ διαπλασόπουλα στέλνει ἕνα ὁλόθερμο χριστουγεννιάτικο χαιρετισμὸ καὶ εὔχεται γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο 1942 ἕνα μόνο πρᾶγμα: ΕΙΡΗΝΗ.

Εἰς τὰ ἄλλα φύλλα, ἡ σύνθεσις τῆς 3ης Τριμηνίας καὶ προκήρυξις διαγωνισμοῦ.

[ΜΒ'- 144]

Σ*ύμβουλοι*: ***Ἄστρον Αὐγῆς, Τσιριγώτικο Διαβολάκι***. Νέον μέλος: ***Γκιώνης***. Ἀντιπρόσωποι: Δωρίδος, ***Βουρκομένο Κῦμα***. Κέας, ***Σιμωνίδης***.
ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΣΤΗΡ»

[ΜΒ'-145]

Δ*ιαπλασόπουλα*, ἕναν θερμὸ χαιρετισμὸ μάζι μ' εὐχὲς γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο σᾶς στέλνει τὸ ΕΝΤΕΛΒΑΓΙΣ

[ΜΒ'-146]

Σ' ὅλους εὐχὲς πρωτοχρονιάτικες ***Λευκὴ Καμέλια Μερσεντὲς***
(καὶ... καὶ τίποτ'ἄλλο)

[ΜΒ'-147]

Εἰσερχόμενος στὴν κίνηση τῆς Διαπλάσεως, χαιρετῶ φιλικὰ τὸν Διαπλασόκοσμο.
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΩΚΑΣ

[ΜΒ'- 148]

Στέφανε Δόξης, ἂν ὁ Βασκαρούϊ ἔχασε τὸ λεωφορεῖο, ἐσένα σὲ ὁδήγησαν ὥς τὴ στάση ἀλλὰ δὲν τὸ εἶδες.
«ΝΙΚΗ-ΕΛΛΑΣ»

[ΜΒ'-149]

Α*γαπημένε* ΑΓΙ σὲ περιμένω. Δὲν σὲ ξεχνῶ...
ΝΙΛΣ τοῦ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟΥ»

[ΜΒ'- 150]

Κ*αρυᾶτις*, τί σοῦ εἶπε ὁ φύλαξ τῆς Ἀκροπόλεως ὅταν ἐγύριες;
Τρελλὸς Σκοπευτὴς

[ΜΒ'- 151]

Δ*ιαπλασόπουλα*, ἐὰν θαυμάζετε [;] τὸ ὡραῖο, πρέπει νὰ προσέξετε καὶ τὸν ΚΑΚΟΜΟΥΤΣΟΥΝΟ, ποὺ πρωτομπαίνοντας στὴν κίνηση σᾶς χαιρετᾶ.
ΚΑΚΟΜΟΥΤΣΟΥΝΟΣ

[ΜΒ'- 152]

ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ ΝΗΡΕΩΣ
Τρίμηνο, δεκαπεντάδραχμο, ὑποχρεωτικῆς συμμετοχῆς σ'ὅλα τ' ἀγωνίσματα: ***Λύσεις—Σύνθεσις Ἀσκήσεων — Λογοτεχνικὸ*** (ἐλεύθερο θέμα, «Ἑλλάδα!»)—***Στίξη—Τυπογραφικὰ Λάθη*** (μαζί) — ***Μετάφραση***, «Πάτερ ἡμῶν» — Κριτικὴ ἐπιτροπή: συνεργάτες ***Ροζελάντια, Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας*** καὶ, ***Λευκὴ Καμέλια, Γκάλικ, Ἅρπης, Σίφουνας, Δοξασμένο Ἀνρωτήρι. Ἅγις, Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες, Αἰὲν Ἀριστεύειν, Νηρεύς***. Πληροφορίες-κείμενα ἀπὸ ***Νηρέα***. Διεύθυνσις, Κώστας Ἀγαπητίδης, Ραβινὲ 6, Ἀθῆναι.

[ΜΒ'-153]

Π*ροσαλαμβάνομεν* ὡς μέλη: ***Γυπαετόν, Καπετὰν Κάλα.***
«ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ»

[ΜΒ'- 154]

Δ*ιαπλασόκοσμε*, σοῦ εὔχομαι τὸν καινούργιο χρόνο μὲ ὑγεία καὶ ἀγάπη. ΦΑΪΔΡΑ
«Εὐθύμων Νεϊάτων»

[ΜΒ'- 155]

Α*λληλοευχὲς* γιὰ τὸ 1942.
ΔΟΥΞ ΟΜΠΛΙΓΚΑΝΤΩ
ΝΙΛΣ

[ΜΒ'- 156]

Α*ἰὲν Ἀριστεύειν*, ξεπεσμένε Μπαλοῦ, τί κάνεις;
Χαρούμενο Λυκόπουλο

[ΜΒ'- 157]

ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ... ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΘΑ ΤΩΝ «ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΩΝ» ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ
ΑΝΔΑΛΟΥΖΑ
ΦΤΩΧΟ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ
ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΔΑ

[ΜΒ'- 158]

Μ*παίνοντας* στὸ διαπλασιακὸ κύκλο, χαιρετῶ θειλὰ ὅλους γιατὶ δὲν σᾶς γνωρίζω. Ἐλπίζω νὰ συνειθίσω. Τί λέτε;
Ἀνεζίνα

[ΜΑ'- 159]

Κ*ικέρων*, σὲ συμβουλεύω νὰ μὴν ἀπαντήσῃς στὴν [ΜΑ' 2686] τοῦ Γαριβάλδη γιὰ νὰ μὴν πέσῃς στὸ ἐπίπεδο ποὺ βρίσκεται αὐτός.
Μαῦρος Ἱππεὺς

[ΜΒ'- 160]

Ρ*οζελάντια*, ***ἀληθινὲς ὁλόθερμες εὐχές.***
Ἀνδαλούζα, Γαλανομμάτα, Λευκὴ Καμέλια, Μερσεντές, Ἀθηναῖος, Αἰὲν Ἀριστεύειν, Ἀρίων Ἀττικὸς Οὐρανός, Δοὺξ Ὀμπλιγκαντώ, Νίλς, Σίφουνας.

[ΜΑ'-161]

Α*γαπητέ* μου ***Νίλς***, τὶς καλύτερες εὐχὲς γιὰ τὴ γιορτή σου.
ΦΡΟΥΤΟ τοῦ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟΥ»

[ΜΒ'- 162]

Μ*παίνοντας* στὸν δεύτερο χρόνο, χαιρετοῦμε ὅλους. ***Πρόεδρος***: Κάπετὰν Ἄγρας. ***Ἀντιπρόεδρος***: Ἀττίλας. ***Ταμίας***: Ἔνδοξο Ναυτάκι, ***Γραμματεύς***: Κικέρων. ***Μέλη***: Ἀσπρο Κοράκι, Καπετὰν Ἀκρίτας, Μαῦρος Ἀετός, Ἔνδοξος Πιτσιρίκος. ***Ἀντιπρόσωποι***: Σκούρου: Τσάρος Χαλανδρίου: Ἀσύλληπτος Ζορώ. Δ[ρσις. Δημήτριον Ρώμπαπαν, Ἀριστοτέλους 187.
«ΑΝΗΛΙΚΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ»

[ΜΒ'- 163]

Μ*παίνοντας* στὴν κίνηση τῆς Διαπλάσης χαιρετῶ ὅλους-ὅλες.
Κοκκινομάλλης

[ΜΒ'- 164]

Δ*ιαπλασόκοσμε*, ἔφθασα κι' ἐγώ. Ἀνταλλάσσω τετραδιάκια. Στεῖλτε Ρέναν Ἀποστολάκη, Δεινοκράτους 1, Ἐνταῦθα (1) διὰ
Χρυσαφένια

[ΜΒ'- 165]

Σ*κυριανόπουλο*, τὸ δῶρον σου (ΜΒ – 135) δεκτό, εὐχαριστῶ.
ΟΥΡΑΝΟΚΑΤΕΒΑΤΟΣ

[ΜΒ'- 166]

Η*λέκτρα*, μωρό μου, μὴν κλαῖς! Ἀναλαμβάνουν τὴν προστασίαν σου οἱ
ΔΟΥΚΙΣΣΕΣ

[ΜΒ'- 167]

Π*ροκηρύσσουμε* δίμηνο διαγωνισμὸ στὴν ἔκθεσι: «Σκασιαρχεῖο». Συμμετοχὴ ἑξάδραχμος. Ἀπὸ τὶς 10 Δεκεμβρίου. Περιμένουμε ὑπερᾶσπισι. Διεύθυνσις: Θεανὼ Κατσίνα, Διδότου 36. Ἀθῆναι.
Ξανθὴ Πεταλουδίτσα
Ξανθὴ Νοσοκόμος
Μικρὴ Ἀθλήτρια

[ΜΒ'- 168]

Ο *σύλλογος* «ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΛΑΣ», εἰσερχόμενος στὴν ΑΘΑΝΑΤΟΝ Διάπλασιν, ὑπόσχεται ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΔΡΑΣΙΝ. Ἐπίτιμος πρόεδρος: ***Γκάλικ***, Πρόεδρος: ***Δημοσθένης***, Ἀντιπρόεδρος: ***Πανελλήνιος Πόθος*** (πρώην ***Γαριβάλδης***), Γραμματεὺς: ***Πύρρος***, Ταμίας: ***Πεισίστρατος***, Μέλη: ***Καρχαρίας, Ἀτρόμητος Βράχος, Μελαχρινὸς Ἱππότης, Μαῦρος Ἀετός, Τσασπατσούλης***.

[ΜΒ'- 169]

Δ*ιαλεκτέ* μου φίλε ΒΟΣΚΑΡΟΥΓΙ, εὔχομαι ὁ δρόμος τῆς ζωῆς σου νὰ εἶναι πάντοτε λουλουδοσπαρμένος.
ΑΝΔΑΛΟΥΖΑ

[ΜΒ'- 170]

Δ*ιαπλασόπουλα*!
ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ.
ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ.
ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ.
Ὁ σκοπός μας εἶναι ἱερός, ἀναμένομεν ἐνισχύσεις σας.
«Σ.Γ.Π.Α.Π.»

[ΜΒ'- 171]

Α*ς* εὐχηθοῦμε στὸ Σπιτικὸ τῆς Διαπλάσεως εὐτυχισμένο τὸ 1942.
Δοὺξ ΟΜΠΛΙΓΚΑΝΤΩ
«Ἀνοιχτοκάρδων»

[ΜΒ'- 172]

Σ*τὴν* Ἀλπινίστρια, Μιμόζα στέλνω ὁλόγλυκα φιλάκια καὶ ἐορτοευχές.
Μικρὴ Ὀρειβάτις

[ΜΒ'- 173]

Σ*κόρπια* φύλλα... προσοχή! προσοχὴ στὸ ταμεῖον.
Πύρρος-Γαριβάλδης

[ΜΒ'- 174]

Α*λεπουδίτσα*, ὅ,τι τάξω δὲν τὸ ξεχνῶ. Ἐπομένως ὅταν θέλῃς.
ΜΑΓΕΜΜΕΝΟ ΒΙΟΛΙ

Τύποις Σφριάδου